

Àudio del Prelat: donar sepultura als difunts

Mons. Xavier Echevarría reflexiona en el podcast d'aquest mes sobre l'última obra de misericòrdia corporal. "Fills i filles meves, amics i amigues: saber morir és tan important com saber viure, i en ambdós casos podem ser ajudats", diu el prelat de l'Opus Dei, que recomana també facilitar la unció dels malalts.

01/05/2016

L'última obra de misericòrdia corporal és enterrar els difunts. De nou girem els ulls vers Crist, que ens parla a l'Evangelí. En la Passió, la crueltat dels homes nega el gest mínim de misericòrdia vers el Senyor, a qui veiem captiu, assedegat, malalt, nu i rebutjat pel seu poble.

No obstant això, tot just Crist mor a la Creu descobrim un gest de misericòrdia amb el seu Cos, d'aquesta misericòrdia que Déu ha conreat en els cors dels homes. Unes mans piadoses despenegen al Senyor de la Creu, el lliuren a la seva Mare, i l'envolten en un sudari net i l'enterren en un sepulcre nou.

Moltes vegades he pensat en aquest passatge i entenc perfectament que els braços dignes per acollir el cos de Crist eren els de la seva Mare amb una vida tan neta i tan generosa amb el seu fill i amb totes les persones.

Meditant aquesta escena, s'encén un raig d'esperança en els nostres cors, quan comprenem que els homes, que no vam saber acollir el Salvador en el seu naixement i van maltractar-lo en el seu pas per la terra, almenys vam ser capaços d'oferir-li una sepultura digna.

Així narra aquest episodi sant Josepmaria: "***Nicodem i Josep d'Arimatea -deixebles ocults de Crist- intercedeixen per Ell des dels alts càrrecs que ocupen. En l'hora de la soledat, de l'abandó total i del menyspreu..., llavors donen la cara audacter (Mc XV, 43)...: valentia heroica!***"

El fundador de l'Opus Dei prossegueix l'oració amb aquestes paraules: "***Jo pujaré amb ells al peu de la Creu, estrenyeré el cos fred, cadàver de Crist, amb el foc del meu amor ..., el desclavaré amb els meus desgreuges i mortificacions***

..., l'embolcallaré amb el llenç nou de la meva vida neta, i l'enterraré en el meu pit de roca viva, d'on ningú m'el podrà arrencar, i aquí, Senyor, descanseu! Quan tothom us abandoni i menyspreï ...

serviam!,us serviré, Senyor". Com ell mateix ens aconsellava, sant Josepmaria vivia les escenes de l'Evangeli, ficant-se molt a dins com un personatge més.

Crist va néixer per morir i així salvar-nos. Aquesta escena ha de moure els nostres cors, ja que la mort forma part de les nostres vides i ens ajuda a donar sentit al temps que passem en aquest món. En l'encíclica *Spes Salvi* llegim que només Jesucrist "assenyala el camí més enllà de la mort; només qui és capaç de fer tot això és un veritable mestre de vida(...). El veritable pastor és aquell que coneix també el camí que passa per la vall de la mort".

Fills i filles meves, amics i amigues: saber morir és tan important com saber viure, i en ambdós casos podem ser ajudats. El cristià ha d'afrontar aquest moment -en si mateix o en els altres- amb esperança i serenitat. En ocasions, pot presentar-se la temptació de no parlar sobre la mort davant d'una persona malalta o molt feble. Alhora, no deixem de reconèixer que unes paraules d'ajuda i consol poden resultar una carícia per a l'ànima.

Oferir la unció dels malalts no ha de ser motiu d'angoixa o pesar: en aquests moments la gràcia de Déu sosté l'ànima de qui podria afrontar amb lògica inquietud el desconegut. Deixem actuar Déu. Una i altra vegada, els preveres som testimonis de com la misericòrdia del Senyor alleuja els moribunds quan se'ls administra aquest sagrament. En aquestes ocasions, totes i tots preguem amb aquests pacients,

parlem amb ells del Cel amb naturalitat, sostinguem-los amb la nostra fe, i recordem-los que no estaran sols, sinó que a la vida eterna els espera l'Amor infinit de Déu.

Un dia de 1932, sant Josepmaria acompanyava a morir un home a l'Hospital General de Madrid.

Aquella persona, davant la proximitat de la mort, recordava tots els errors de la seva vida; i les seves ofenses a Déu inquietaven la seva ànima. El fundador de l'Opus Dei relatava així aquesta escena anys més tard: "***Em deia a crits, sense que pogués fer-lo callar: -Amb aquesta boca meva podrida no puc besar el Senyor. -Però si li donaràs una abraçada -li vaig dir- i un petó molt fort aviat, al Cel!***". Aquell home va morir en pau, sostingut també per la fe d'aquest sacerdot sant, que va saber ser-hi al seu costat en el moment de la prova final.

Enterrar els morts és una tasca plena de possibilitats per enfortir la fe dels vius. Qui experimenta la mort d'un ésser proper, agrairà que l'acompanyem amb la nostra oració i serenitat; si hem de dir unes paraules de condol, procurem donar-les un to sobrenatural, perquè la nostra fe serveixi de consol a qui ho necessita. Potser moltes persones no tenen actualment una amiga o un amic que els recordi que Déu és Pare, que s'ocupa també dels que han marxat.

Així mateix, és molt propi dels cristians tenir cura materialment dels llocs on reposen les difunts, netejant les tombes i dipositant flors. No es tracta només d'avivar el record i de pregar per les seves ànimes, sinó que aquestes atencions cap als morts demostren també el respecte que en mostrem cap als cossos. Creiem fermament en la resurrecció de la carn, i els llocs on descansen les

despulles dels qui vam conèixer ens fan present que tornaran a la vida.

Qui ha resat davant d'una tomba sap que l'amor no s'apaga, sinó que segueix viu. La fe ens dóna la certesa que la misericòrdia de Déu és capaç de traspasar de manera misteriosa la barrera de la mort. Què gran és el poder de la misericòrdia amb la qual, gràcies a la resurrecció de Jesucrist, podem allargar el nostre afecte més enllà dels confins d'aquesta vida!

Pensem lògicament en Maria, la Mare del Crucificat. Sobre els seus genolls va descansar Crist quan el desclavaren de la Creu. Ella va continuar omplint-lo de cures, fins i tot amb el cor trencat. "Ningú com Maria -ha dit Papa Francesc- ha conegut la profunditat del misteri de Déu fet home per salvar-nos. Tot en la seva vida va ser plasmat per la presència de la misericòrdia feta carn. La Mare del Crucificat

Ressuscitat va entrar al santuari de la misericòrdia divina perquè va participar íntimament en el misteri del seu amor". Com ens convida el Sant Pare, imitem la Mare de Déu dolorosa en el nostre servei diari als vius i als difunts.

► **Tots els àudios sobre les obres de misericòrdia**

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/audio-del-
prelat-donar-sepultura-als-difunts/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/audio-del-prelat-donar-sepultura-als-difunts/)
(07/08/2025)